

Kytička pro maminku

(Den matek / mariánské svátky nebo měsíc květen)

Potřebujeme si připravit

Malé kytice, které jednak děti před zahájením setkání rozdají všem maminkám; každé dítě potřebuje rovněž kytici pro sebe.

Zahájení

VHODNÁ PÍSNÍČKA – Za vše, cos' mi dala (ZH 308)

Přivítání a úvod

KNĚZ – KATECHETA: Maminkám musíme ze srdce děkovat nejen o jejich svátku, ale každý den! Maminky totiž svou láskou a péčí zosobňují Boží lásku v tomto světě. Tu můžeme oslavovat a radovat se z ní. Proto také začneme toto setkání znamením kříže: Ve jménu Otce... Milosrdný Bůh nás chce zahrnout svou láskou a věrností. Jeho milost ať je vždycky s námi!

1. DÍTĚ: Kdo je to vlastně maminka?

2. DÍTĚ: Maminka je duše rodiny – věnuje nejen mně, ale i všem ostatním svou blízkost a láskyplnou péči.

1. DÍTĚ: Maminka je dar od Boha, podpírá mne a chrání, když se něčeho bojím.

2. DÍTĚ: Maminka mne vždycky obejmě, kdykoliv je mi smutno a pláču.

1. DÍTĚ: Maminka je se mnou, když mám strach. Povzbuzuje mne a dodává mi odvalu.

2. DÍTĚ: Maminka mi vždycky důvěřuje a dává mi správné rady.

1. DÍTĚ: Maminka mi vždycky rozumí. Nenaslouchá mi jenom ušima, ale také srdcem.

2. DÍTĚ: Maminka mě něžně pohladí a ošetří mi všechny moje rány.

1. DÍTĚ: Maminka mi odpouští všechny moje chyby, a i přesto mne pořád miluje.

2. DÍTĚ: Každá maminka je dárek. Děkuji ti, Bože, za svou maminku!

1. DÍTĚ: Děkuji ti, dobrý Bože, za všechny maminky na celém světě, protože ony nám vyprávějí o tobě a pomáhají nám poznávat tě.

Vyznání hříchů / Kyrie

3. DÍTĚ: Maminkám musíme děkovat daleko častěji, nejen tehdy, když mají svátek! My ale často považujeme jejich lásku a péči za samozřejmost, nepoděkujeme jim a ani jim nenaznačíme, že jsme jim vděční.

Všichni: Pane, smiluj se!

4. DÍTĚ: Skrze lásku našich maminek přece zakoušíme, že nás, Bože, miluješ a staráš se o nás!

Všichni: Pane, smiluj se!

5. DÍTĚ: Všichni potřebujeme, aby nám maminky každý den pomáhaly. Bez nich bychom se nenaučili, jak se přiznávat ke svým chybám a řešit naše spory.

Všichni: Pane, smiluj se!

DÍVKA: Bože, ty sis mne vyvolil už od mateřského lůna a vložil jsi mne do náruče mojí maminky, aby o mne pečovala. Od narození jsi mým ochráncem a mým Bohem. Dej, abychom všichni zakusili tvé milosrdenství, tvou blízkost a lásku skrze Ježíše Krista, který s tebou v Duchu svatém žije a kraluje na věky věků. Amen.

VHODNÁ PÍSNÍČKA – Matka (ZH 133); Maria, ty úžasný květe (ZH 130); Ave Maria (MH 12)

Čtení

Oz 11,1-4,7-8 (Boží soucit s Izraelem) nebo 1 Jan 4,11-16 (Kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu).

Vyprávění

VYPRAVĚČ: Hluboko v lese stál starý dutý strom. Zvířata, která žila poblíž, vyprávěla, že v něm žije tajuplný tvor. Z očí mu šlehají plameny a objevuje se jen v noci, když ostatní zvířata spí. Lesem se pak ozývají strašidelné zvuky. Jednou ráno seděly poblíž na stromě tři malé sovičky. Ostatní ptáci na ně volali:

PTÁK: Polet'te hned sem! U toho dutého stromu vám hrozí strašné nebezpečí!

VYPRAVĚČ: Tři malé sovičky ale usnuly únavou. Teprve když vyšel měsíc, probudily se a zjistily, že mají hrozný hlad. Zkusily ulovit nějakou žábu, ale neměly štěstí. Najednou ale nad sebou slyšely zašumění křídel a nějaký stín se ztratil v dutém stromě. Sovičky se přikrčily k sobě.

SOVIČKA: Táhle na zemi leží něco, co vypadá jako jídlo pro nás. Kdopak nám takhle pomohl?

VYPRAVĚČ: Druhý den, když se začalo stmívat, začal nad sovičkami kroužit dravec a vypadalo to, že si jednu z nich chce chytit k večeři. Snášel se stále níž a níž a tři sovičky se začaly třást strachy. Najednou se však nad nimi opět mihl stín z dutého stromu, dravec odlétl pryč a sovičky si jen úlevou oddechly.

Jednoho dne se sovičkám stalo něco hrozného. V měsíčním světle nad nimi přeletěl noční motýl a dvě z nich se za ním pustily. Vyšlo však slunce a první malá sova zjistila, že vůbec nic nevidí! Zaslechla ale zvuky, které slýchala poblíž dutého stromu, a tak se za nimi vydala. Díky nim se shledala s ostatními.

Druhé sovičce se vedlo ještě hůř, protože uvázla v hustém trnitém křoví, které ji pevně svíralo. Najednou se nad ní objevila veliká křídla a ona cítila, jak ji někdo pomalu osvobozuje. Když otevřela oči, viděla, jak od ní právě potichu odlétá veliká stará sova a mizí v dutém stromě. Sovička si to nemohla nechat pro sebe a rychle tuhle velkou novinu rozšířila mezi zvířaty.

SOVIČKA: To tajemné stvoření s planoucímá očima, které žije v dutém stromě, je jen stará dobromyslná sova!

VYPRAVĚČ: Zvířata se shromáždila pod dutým stromem a začala se staré sově posmívat. Napodobovali její houkání a datel po ní dokonce začal házet žaludy. A protože se jí začala posmívat všechna zvířata, nezůstaly ani tři malé sovičky pozadu. To starou sovu zarmoutilo nejvíce a z očí jí začaly téct celé potoky slz. Měla je opravdu ráda, proto je střežila a pomáhala jim, jako by byla jejich skutečná matka. Vždyť jim přece několikrát i zachránila život!

STARÁ SOVA: To už se tak matkám stává, když se jejich děti osamostatňují... Děti přijímají všechno, co pro ně matky udělají, tak samozřejmě... Na poděkování většinou zapomenou...

VYPRAVĚČ: Zvířata, která se staré sově posmívala, si ale nevšimla, že se obloha najednou zatáhla. Vyděsily je hromy a blesky, a tak se rozprchly na všechny strany a hledaly úkryt ve svých doupatech a hnízdech. Jen tři malé sovičky seděly bezmocně na větvi a ze všech stran je bičoval vítr a déšť. Nejmenší sovička se zřítila k zemi. Křovím se ale tichounce plížil divoký kocour, který v ní hned viděl svou příští oběť. Stará sova se však s planoucím očima a otevřeným zobákem kurážně pustila do kocoura, který se zlostným zasyčením zmizel. Tři malé sovičky najednou pochopily, jak laskavá k nim stará sova je.

SOVIČKA: Podívejte, ta stará sova nás zachránila ze všech nebezpečí, do kterých jsme se v posledních dnech a nocích dostaly. Nebylo od nás pěkné, že jsme se jí spolu s ostatními posmívaly!

VYPRAVĚČ: Radostně a vděčně se tři malé sovičky schoulily pod ochranná křídla staré sovy, kde se cítily bezpečně. Že bychom jistě dokázali mnoho podobných příběhů vyprávět o našich maminkách i o Bohu?

Evangelium

Jan 17,11-17 (Ježíš prosí Otce za své učedníky)

Aktivita

Všechny děti přinesou své kytice k obrazu Panny Marie, Ježíšovy matky. Maria nám darovala Ježíše. Dnes chceme děkovat jí i všem maminkám. (Během této aktivity může hrát tichá hudba.)

1. DÍTĚ: Maria, děkujeme ti, že jsi světu darovala nejkrásnější květ – svého syna Ježíše. Byla jsi pro něj tou nejlepší a nejvěrnější matkou. Jsi také naší maminkou, maminkou všech, kteří k Ježíši patří. Přinášíme ti dnes tyto květiny, abychom ti poděkovali a poprosili tě: Maria, Matko Boží, oroduj za nás!

2. DÍTĚ: Bože, děkujeme ti za Marii, naši nebeskou Matku. Děkujeme ti také za naše maminky, které se o nás každý den starají. Darovali jsme jim dneska květiny, protože kytička může mnoho říci!

3. DÍTĚ: Všechny květiny vyprávějí o kráse tvého stvoření. Vyprávějí o růstu a květech, o světle a temnotě, o zemi a o nebi.

4. DÍTĚ: Všechny květiny vyprávějí o novém životě, o něze a křehkosti, o náklonnosti a lásce. Skrze květiny, jejich pestré barvy, jejich jasnost a vůni, nás chceš, Bože, potěšit a ukázat nám svou lásku.

5. DÍTĚ: Bože, děkujeme ti za květiny, které nám ukazují tvou mnohotvárnou pestrost. Dnes je chceme darovat našim maminkám, abychom jim udělali radost a poděkovali jim, protože díky nim zakoušíme tvou něhu a lásku.

Přímluvy

KNĚZ NEBO KATECHETA: Prosme Boha, který nás miluje nevýslovnou láskou:

1. DÍTĚ: Bože, děkuji ti za svou maminku, která je se mnou vždy, když ji potřebuji. Požehnej jí i všem maminkám. Vlož do nich velkou lásku k dětem, zvláště tehdy, když se cítí zklamané a opuštěné.

Požehnej, Bože, nám všem!

2. DÍTĚ: Bože, děkuji ti za svou maminku, která je se mnou vždy, když mám strach, když potřebuji útěchu, když jsem smutný a když bloudím. Požehnej jí i všem maminkám a dej jim skrze nás zakusit tvou lásku a věrnost.

Požehnej, Bože, nám všem!

3. DÍTĚ: Bože, děkuji ti za svou maminku a za všechno, co pro mne udělala. Vždycky mne pohladí a naslouchá mi. Nosila mne v náručí a hrála si se mnou. Požehnej jí i všem maminkám, které dětem neustále darují svou lásku a péči.

Požehnej, Bože, nám všem!

4. DÍTĚ: Bože, děkuji ti za svou maminku, která pro mne pracuje a pečuje o mne, ale také se se mnou raduje a slaví se mnou. Požehnej jí a všem maminkám, dej jim sílu pro jejich práci a radost pro všední dny. Dej, abychom jim všichni dokázali pomáhat a ocenili jejich práci.

Požehnej, Bože, nám všem!

5. DÍTĚ: Bože, děkuji ti, že jsi mi dal mou maminku, ale žes mi dal také Marii, maminku v nebesích, která se za nás přimlouvá. Požehnej všem, kteří nám pomáhají, aby naše víra rostla. Požehnej všem, kteří nám svým životem ukazují, že nás miluješ a chceš, abychom žili v tobě.

Požehnej, Bože, nám všem!

6. DÍTĚ: Bože, děkuji ti, že na mne nezapomínáš. Děkuji ti za svou rodinu, za rodiče, prarodiče, kmotry, sourozence, přátele a známé, díky nimž zakouším, že mne miluješ. Požehnej všem, kteří pro nás dělají něco dobrého a krásného.

Požehnej, Bože, nám všem!

7. DÍTĚ: Bože, děkujeme ti za všechny, kteří s námi žijí i za ty, kteří s námi žili, a tys je už zavolal do svého království. Požehnej nám všem, abychom si vždy uvědomovali, že jsme spojeni vzájemnou láskou.

Požehnej, Bože, nám všem!

KNĚZ NEBO KATECHETA: Požehnej, Bože, všem, za něž jsme se dnes modlili, a dej, ať jsme všichni požehnáním pro svět. Amen.

(Podle Heriburg Laarmann: Bunt und schön ist unser Leben upravilo KS AP)